

WWW.DKS.FOLKEKIRKEN.DK

Jon Hardon Hansen, Vesterland, Victor Madsen Greve, Frederiksstad, og Jacob Ørsted, Flensborg.

Kirkesiden

NYT SELSKAB

Derfor er C.S. Lewis vigtig

[KIRKESIDEN] Den engelske professor i middelalder- og renaissance-litteratur ved Cambridge Universitet, tidl. fellow ved Magdalene College, Oxford, Clive Staples Lewis (1898-1963) er mest kendt for sine børnebøger om landet Narnia. Men hvad de færreste ved, er, at der ligger et bevidst forsvar for kristendommen gemt bag det meste af det, som Lewis skrev. Lewis er før alt muligt andet noget så sjældent som en kristen apologet i en efter-kristen verden.

I Danmark har vi nu sidste år stiftet "C.S. Lewis-Selskabet" med det formål at udbrede kendskabet til C.S. Lewis' liv, værk og tanker, herunder særligt hans ønske om "at forsvare og forklare den tro, som har været fælles for næsten alle kristne gennem alle tider" (C.S. Lewis; "Mere Christianity").

Lewis-selskabet

Selskabets første udgivelse "Fra Lewis-Selskabet" er udsendt og udsolgt, og det er ved en sådan udgivelsesrække og den årlige konference (november i år) vores mål at glæde og opløfte en tid, der mere og mere falder til apati og fornægtelse. C.S. Lewis passer nemlig til vores tid og er en opbyggelig mand at stifte bekendtskab med, da hans tanker ikke "rydder skove men vander ørkenen". Lewis kaldte sin tid for den efterkrist-

ne tid, der som vores i dag er uheldigt isoleret fra al anden menneskelig historie. Lewis talte sjældent om perioder som middelalder og renaissance og oplysning men om en før-kristen tid, en kristen tid, og fra det 18. århundrede den efterkristne tid.

Og de to første perioder har mere til fælles med hinanden, end den sidste har med nogen af dem. Alle, der levede i de to første, har fælles ånd og regner med en Gud, mens den sidste er tragisk alene med al sin ensomme tro alene på sig selv og den evige evolution – det Lewis kaldte "kronologisk snobberi". En tid, der tror på, at der går en lige linje fra dinosaurerne til ateisten er et nemt offer for "den gamle Fangegarn" - djævelen, hvis største trick er at overbevise verden om, at han ikke eksisterer. Men C.S. Lewis er en særlig lys karakter midt i al denne eftertidsdiagnose – for han forfalder ikke til "at ringe efter bedemanden" men rejser sig i munter strid og fuld klassisk engelsk figur og "svinger med lysets banner" – for "Gud er lys, og der er intet mørke i ham" (1.Joh.).

Overvældet af glæde

Lewis blev nemlig lykkelig af at blive befriet af Herren. Han blev "surpriseret by joy", overvældet af ydmyghedens glæde ved at slippe fri for det hovmod, der gør den gudløse stolt og rethaverisk, men holder ham fangen

i indbildskhedens ensomme mørke. At sige, at Gud ikke findes, fordi jeg ikke vil, at han findes, eller fordi jeg har vendt verden på hovedet og gjort den skabende Gud til noget, vi har skabt, ville med et lewisk billede svare til at komme drivvåd ind fra regnen til en fest og blive spurgt, om det regner udenfor og dertil sige: "Nej, for jeg har ingen paraply med".

Livet, litteraturens vidner, historiens kæmper, din egen sjæls pulsslag og din af moralloven fordrede hverdag er så fyldt med tegn på, at ånd er en gave fra Gud, at den menneskelige forstand må bekræfte, at det er ateisten, der vender det hele på hovedet, ikke den kristne.

Derfor er Lewis vigtig

C.S. Lewis gjorde det helt særlige, at han i den efterkristne tid formåede at folkeliggøre den ånd, der var i fare for at blive dæmmet inde i fortiden og glemt.

Hans bog "Mere Christianity" fra 1943 er den mest solgte evangelisk-kristen funderede bog i det 20. århundrede – og Lewis var en uforfærdet formidler af svært tilgængeligt stof, der ellers levede elitært bag gamle mure, under dynen af tobaksrøg i lukkede sokratiske selskaber. Men næsten vigtigere endnu var Lewis uforfærdet i sin vilje til at benytte sin klassiske viden som et løfteredskab til den kristendom, der jo aldrig har været elitær.

Og det kom der to sager ud af: Lewis lukkede den lumre ateismes oplysningsaristokrater ud i det folkeligt, levende rum, hvor de ikke kan forsvare sig, når man "dem ved solen har set", og han lukkede den kristne tro ind i de gamle haller igen, hvori den havde levet som den selvfølgeligste flamme i al vesterlandsk kultur, danelse og civilisationskraft fra antikken og frem til begyndelsen af det 20. århundrede.

Der er derfor tre sider af C.S. Lewis, der gør ham til en blændende rejsekammerat for din egen vandring ind i åndens rige: Han havde selv gået vejen fra ateist til kristen troende, han var en kristen lægmand, og så var han lærd.

Lewis er for vigtig til ikke at blive læst.

Sognepræst
Thomas Ø. Aallmann, Thurø,
medstifter af
C.S. Lewis-Selskabet

C.S. Lewis.

FLENSBORG KIRKEHØJSKOLE

Fra apostel til prostitueret

[KIRKESIDEN] Flensborg Kirkehøjskole indbyder til sit sidste foredrag "Maria Magdalene - fra apostel til prostitueret" inden sommerferien tirsdag den 15. maj kl. 19.30 på Dansk Centralbibliotek, Nørregade 59. Foredragsholderen er cand.phil. og præst ved Lindevang Kirke på Frederiksberg Lisbet Kjær Müller, som fortæller om synet på den bibelske skikkelse Maria Magdalene gennem tiderne.

Maria Magdalene var en kvinde, som oprindeligt kom fra byen Magdala - deraf hendes navn - og som var besat af onde ånder, hele syv. Men Jesus helbredte hende, og hun fulgte ham i taknemlighed indtil hans død. Hun nævnes også som én af kvinder, der påskemorgen var taget ud til graven for at salve Jesu legeme.

2013

Tyske Kirkedage for 34. gang

[KIRKESIDEN] Næste år i Hamborg, 1.-5. maj, afholdes de tyske kirkedage i vort nabolag. Den nye Nordkirche, hvis grundlæggelse fejres med pinsen i år, er vært for de 34. evangeliske kirkedage, ligesom byen Hamborg skyder penge ind i arrangementet.

Et af de store temaer vil være "Klimaschutz". Arrangørerne regner med, at der bliver solgt over 100.000 billetter, og at der vil komme 3-400.000 besøgende. Kirkedagene trækker folk fra arbejdet med de yngste i menighederne til politiske ledere, fra almindelige medlemmer af menighederne til repræsentanter fra udenlandske samarbejdspartnere og missionsprojekter. Der er møder, hvor de dygtigste og mest kendte teologer kommer i dialog med almindelige kirkegængere. Arrangørerne fastholder, at de tyske kirkedage ikke kun er en tilbagevendende begivenhed, men at beget dækker over en bevægelse. Dette kommer f.eks. til udtryk ved, at mange menigheder arbejder med kirkedagens temaer op til dagene, og i god tid arrangerer menighedsudflugter, hvor man målrettet går efter de programpunkter, man har forberedt sig til. Desuden afsættes tid til en rundgang igennem messehallerne med de mange udstillinger. Endvidere er der mulighed for at deltage i en gudstjeneste med måske langt over 100.000 deltagere. Hvornår har man sidst prøvet det?

Engagerede lægfolk

Gennem de 60 år, kirkedagene har været fejret, er de ikke mindst sat i værk af aktive og kirkeligt bevidste lægfolk. Selv har jeg ikke erfaring fra tyske kirkedage at henvise til; men det står endnu lysende klart for mig, hvordan lægfolk protesterede over teologernes uenighed i forbindelse med en økumenisk gudstjeneste i Frankfurt ved kirkedagene 2001. Gennem optakten til kirkedagene havde man kunnet fornemme stærke forhåbninger om, at nu, nu var man endelig gennem intensive forhandlinger mellem evangeliske og katolske teologer kommet så langt, at man tilmed kunne fejre nadveren sammen. Og så blev nadveren alligevel aflyst. Skuffelsen var mærkbar. Det var nærmest, som om mange bar skuffelsen udenpå. Hvor meget fælles nadver-fejring mellem protestanter og katolikker betyder ind i de enkelte familier, fik jeg bekræftet ved samtaler med folk fra "blandede" ægteskaber, hvor

man stadig ikke kan gå sammen til alters ved en katolsk gudstjeneste. Men her i Frankfurt kom der en klar modreaktion fra folket mod de ansvarlige forhandlere fra kirkerne. Der blev hurtigt rejst et enormt protestbanner, hvorpå der stod skrevet: "Vi lægfolk er parate, nu venter vi bare på teologerne!" Ja, de venter stadig. Jeg må indrømme, at jeg heller ikke forstår, hvorfor man har så ringe tillid til det, Vor Herre vil give gennem nadveren og trygt lade virkningen være op til Ham og Helligånden.

Nabolaget

Når nu kirkedagene fejres i nabolaget, er det naturligt, at de danske

Logoet for de tyske evangeliske kirkedage i Hamborg 2013.

menigheder i Sydslesvig også retter fokus mod de dage. Man kan altid lade sig inspirere eller lære noget. Om ikke andet, så vil mødet kunne fremelske en besindelse på, hvad der er ens eget grundlag og egne traditioner. Trænger de til afstøvning, eller skaber mødet bevidsthed om, hvad vi absolut skal værne om og ikke må miste? Det evangeliske kirkelige spekter vil være bredt repræsenteret.

Mindretalskirkerne

Der arbejdes også med, at mindretalskirkerne i grænselandet, d.v.s. Nordschleswigsche Gemeinde og Dansk Kirke i Sydslesvig, vil være til stede ved kirkedagene med en fælles bod. Endvidere har vi indledt et samarbejde med Den Danske Sømandskirke i Hamborg om fælles initiativer. Vi vil selvfølgelig forsøge at formidle mangfoldigheden i grænselandet over for de mange besøgende både kirkeligt og folkeligt. I den sammenhæng har vi talt om alt lige fra kirkeforståelse, liturgi og traditioner til servering af brød-torte og hotdogs. Spændende bliver det. Hold dig orienteret via hjemmesiden www.kirchentag.de

Viggo Jacobsen

FLUESMÆKKEREN

Far vel!

[KIRKESIDEN] Skærtorsdag kunne man i tyske aviser læse, at over 30.000 havde meldt sig ud af den nordelbiske kirke, der nu medlemsmæssigt er under 2 millioner. Danmarks kirkeminister Manu Sareen, som besøgte den danske menighed på Sild skærtorsdag, kunne oplyse, at under 80% af den danske befolkning er medlem af folkekirken. 1. januar 2011 var der 5,56 mill. indbyggere i Danmark. Af dem var 4,47 mill. = 80,37% medlem af folkekirken. I løbet af 2011 er tallet af udmeldelser steget til 1,12 mill. = 20,4%. Ergo var 79,6% sidst i 2011 endnu medlem.

Dagligt træder 33 medlemmer af folkekirken ud af det evangelisk-lutherske trossamfund. Når man melder sig ud, har det konsekvenser. Man kan ikke længere deltage i menighedsrådsvalg. Og man har fraskrevet sig retten til at få foretaget kirkelige handlinger ved folkekirkens præster. Ved den udtrådtes død f.eks. står

hverken en præst eller en kirke til rådighed. Alligevel hænder det ikke sjældent, at de pårørende i deres sorg kontakter sognepræsten og beder om at få afdøde begravet hhv. bisat.

En yderst pinagtig situation både for de pårørende og for sjælesørgeren. Præsten er kaldet til at trøste de grædende. Derfor kan han eller hun beslutte (både i den danske og den tyske kirke) at efterkomme familiens ønske og se bort fra lovens bogstav. Ellers gælder hovedreglen – et nej! Der er to grunde til at melde sig ud af det kirkelige fællesskab: Enten forlader man firmaet af trosgrunde eller af økonomiske grunde.

Er man trådt ud af kirken p.g.a. sin manglende tro, er præsten forpligtet til at respektere dette ved ikke at befale afdøde med et kirkeligt ritual, som vedkommende ved sin udmeldelse netop har frabedt sig anvendt. Er man trådt ud af økonomiske grunde, fordi man ønskede at bruge sin kirkeskat på noget andet end kirkens

indre liv og drift, er præsten forpligtet til at være solidarisk med og advokat for alle de medlemmer, der efterkommer deres forpligtelse.

For at undgå dette dilemma og den diskussion, der opstår mellem de bønfoldende pårørende (som regel selv medlemmer af folkekirken) og den kirkelige tjenestemand, er sognepræsterne begyndt at opfordre den udmeldte til nøje at informere sin familie om konsekvenserne af hans handling.

Heldigvis er Dansk Kirke i Sydslesvig i den glædelige situation, at den medlemsmæssigt er så lille, at den kun kan vokse. Derfor denne opfordring: Meld dig ind i DKS og få retten til en personlig og vedkommende begravelse/handling i din smukke sognekirke.

Din familie til trost og kirken til respekt og ære.

Jon Hardon Hansen,
sognepræst på Sild-Söl